

عنوان مقاله:

بررسی اثرات مدیریت بقایای گیاهی بر سیستم های کشاورزی و تنوع زیستی

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی تنوع زیستی و تاثیر آن بر کشاورزی و محیط زیست (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

کوروش طهماسبی - محقق، کارشناس ارشد شیمی، بخش تحقیقات خاک و آب، مرکز تحقیقات، آموزش کشاورزی و منابع طبیعی آغ،

فرخ غنی شایسته - استادیار، دکترای علوم خاک، بخش تحقیقات خاک و آب، مرکز تحقیقات، آموزش کشاورزی و منابع طبیعی آغ

عزیز مجیدی - مربی، کارشناسی ارشد علوم خاک، بخش تحقیقات خاک و آب، مرکز تحقیقات، آموزش کشاورزی و منابع طبیعی آغ،

روحعلی حبیبی - محقق، کارشناس کشاورزی، بخش تحقیقات خاک و آب، مرکز تحقیقات، آموزش کشاورزی و منابع طبیعی آغ

خلاصه مقاله:

سوزاندن یکی از معمول ترین روش های مدیریت بقایاست که ممکن است بصورت توده گیاهی در یک محیط بسته و یا در فضای آزاد صورت گیرد. از پیامدهای سوزاندن می توان به کاهش ماده آلی و دگرگونی شرایط فیزیکی و میکروبیولوژیک خاک در بلند مدت، افزایش خطر آتشوئی و فرسایش، تلفات نیتروژن، کربن، گوگرد و غیره از طریق تصعید، پراکندگی سموم شیمیایی در هوا، آسیب به لایه ازن و متعاقب آن زیان گیاهان و انسان، به وجود آمدن باران های اسیدی، بروز سرطان در انسان، افزایش انتقال و انتشار بیماری های واگیردار و بروز تنگی نفس (آسم) و سایر بیماری های تنفسی اشاره نمود. همچنین سوزاندن باعث میشود که مواد آلی خاک سریعاً تبدیل به خاکستر شده و در نهایت عناصر غذایی نظیر K, Mg, Ca, P, N از آن استخراج شود. خاکستر به جا مانده به راحتی در معرض فرسایش آبی و بادی قرار گرفته و ممکن است از دسترس گیاه خارج شود. در ضمن کلش سوزی قبل از آبیاری و شخم نسبت به بدون کلش سوزی و بدون شخم موجب افزایش بیشتر هدایت الکتریکی عصاره اشباع خاک در طول فصل رشد میشود. با توجه به مضرات حاصل از سوزاندن بقایای گیاهی بخصوص کاه و کلش که در کشور ما نیز به ویژه در شمال کشور به منظور آماده سازی زمین برای کشت دوم انجام می پذیرد به نظر میرسد احیاء فن آوری و مدیریت بقایای گیاهی بعنوان یکی از راهکارهای مهم در جهت حفظ پایداری اکولوژیک مزارع ضروری باشد. از جمله فن آوری های موفق می توان به سیستم های خاکورزی حفاظتی اشاره نمود. در این خاکورزیها که شامل روش های بدون خاکورزی (No-tillage) و خاکورزی حداقل (Minimum tillage) نیز می گردد بقایای گیاهی در سطح خاک باقی مانده یا مقادیری از آن در خاک دفن می گردد و با این عمل بسیاری از مضرات سوزاندن بقایای گیاهی به خصوص کاه و کلش تخفیف می یابد.

کلمات کلیدی:

بقایای گیاهی، تنوع زیستی، تولیدات کشاورزی، فرسایش.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1226913>

